

MONITORUL OFICIAL

AL

ROMÂNIEI

Anul VIII — Nr. 51

PARTEA I
LEGI, DECRETE, HOTĂRÂRI ȘI ALTE ACTE

Miercuri, 13 martie 1996

SUMAR

Nr.	Pagina	Nr.	Pagina
DECRETE ȘI LEGI			
17/1995. — Decret pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenției privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992.....	2	127. — Hotărâre pentru declararea de utilitate publică a lucrării de interes național „Extinderea spațiilor de depozitare a zgurii și cenușii la depozitul nr. 2, celula 4 de la C.T.E. Turceni”.....	12
5. — Lege pentru ratificarea Convenției privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992.....	2	128. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Sediu pentru batalionul de jandarmi Alba Iulia, județul Alba”, „Sediu pentru batalionul 40 jandarmi Bacău, județul Bacău” și „Sediu pentru batalionul de jandarmi Zalău, județul Sălaj”.....	13
Convenție privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa.....	3-8	ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI	
30. — Decret privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992.....	9	1. — Hotărâre privind decăderea din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor a unor persoane din cadrul Societății Bancare „Dacia Felix”— S.A.	13-14
DECIZII ALE CURȚII CONSTITUȚIONALE			
Decizia nr. 126 din 6 decembrie 1995.....	9-11	2. — Hotărâre privind introducerea unor măsuri speciale de supraveghere a Societății Bancare „Dacia Felix”—S.A.	14-15
HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI			
126. — Hotărâre privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivului de investiții „Biblioteca Universității Oradea, județul Bihor”.....	11-12	★	
		Rectificare.....	15

DECRETE ŞI LEGI**PREŞEDINTELE ROMÂNIEI****DECRET****pentru supunerea spre ratificare Parlamentului a Convenţiei
privind concilierea şi arbitrajul în cadrul Conferinţei
pentru Securitate şi Cooperare în Europa,
semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992**

În temeiul art. 91 alin. (1) şi al art. 99 din Constituţia României, precum şi al art. 1 şi 4 din Legea nr. 4/1991 privind încheierea şi ratificarea tratatelor,

Preşedintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se supune spre ratificare Parlamentului Convenţia privind concilierea şi arbitrajul în cadrul Conferinţei pentru Securitate şi Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992.

PREŞEDINTELE ROMÂNIEI

ION ILIESCU

**În temeiul art. 99 alin. (2) din
Constituţia României, contrasem-
năm acest decret.**

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Bucureşti, 9 februarie 1995.
Nr. 17.

PARLAMENTUL ROMÂNIEI

CAMERA DEPUTAŢILOR

SENATUL

LEGE**pentru ratificarea Convenţiei privind concilierea şi arbitrajul
în cadrul Conferinţei pentru Securitate şi Cooperare
în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992**

Parlamentul României adoptă prezenta lege.

Articol unic. — Se ratifică Convenţia privind concilierea şi arbitrajul în cadrul Conferinţei pentru Securitate şi Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992, cu următoarea rezervă:

„În aplicarea prevederilor art. 19 paragraful 4, România îşi rezervă dreptul de a opta pentru folosirea procedurilor de conciliere sau de arbitraj prevăzute în tratatele bilaterale şi multilaterale încheiate sau pe care ea le va încheia.“

Această lege a fost adoptată de Senat în şedinţa din 5 decembrie 1995, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE SENATULUI
prof. univ. dr. OLIVIU GHERMAN

Această lege a fost adoptată de Camera Deputaţilor în şedinţa din 19 februarie 1996, cu respectarea prevederilor art. 74 alin. (2) din Constituţia României.

PREŞEDINTELE CAMEREI DEPUTAŢILOR
ADRIAN NĂSTASE

Bucureşti, 7 martie 1996.
Nr. 5.

CONVENȚIE**privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa*)**

Statele-părți la această convenție, fiind state participante la Conferința pentru Securitate și Cooperare în Europa, conștiente de obligația lor, potrivit art. 2 paragraful 3 și art. 33 ale Cartei Națiunilor Unite, de a soluționa diferendele dintre ele în mod pașnic,

subliniind că ele nu intenționează în nici un fel să aducă atingere competenței altor instituții sau mecanisme existente, inclusiv Curtea Internațională de Justiție, Curtea Europeană a Drepturilor Omului, Curtea de Justiție a Comunităților Europene și Curtea Permanentă de Arbitraj,

reafirmând angajamentul lor solemn de a-și soluționa diferendele prin mijloace pașnice și hotărârea lor de a institui mecanisme pentru soluționarea diferendelor dintre statele participante,

reamintind că aplicarea integrală a tuturor principiilor și angajamentelor C.S.C.E. constituie, prin ea însăși, un element esențial în prevenirea diferendelor dintre statele participante la C.S.C.E.,

preocupate să întărească și să îndeplinească angajamentele cuprinse, în special, în Raportul Reuniunii de experți privind soluționarea pașnică a diferendelor, adoptat la La Valletta, și aprobat de către Consiliul Miniștrilor Afacerilor Externe ai C.S.C.E. la întâlnirea sa de la Berlin din 19–20 iunie 1991,

au convenit după cum urmează:

CAPITOLUL I**Dispoziții generale****ARTICOLUL 1****Înființarea Curții**

Se înființează Curtea de Conciliere și Arbitraj pentru a soluționa, prin conciliere și, când va fi cazul, prin arbitraj, diferendele care îi vor fi supuse în conformitate cu prevederile acestei convenții.

ARTICOLUL 2**Comisii de conciliere și tribunale arbitrale**

1. Concilierea va fi făcută de Comisia de conciliere constituită pentru fiecare diferend. Comisia va fi compusă din conciliatori desemnați de pe o listă întocmită potrivit prevederilor art. 3.

2. Arbitrajul va fi făcut de către Tribunalul arbitral constituit pentru fiecare diferend. Tribunalul arbitral va fi compus din arbitri desemnați de pe o listă întocmită potrivit prevederilor art. 4.

3. Conciliatorii și arbitrii, împreună, vor constitui Curtea de conciliere și arbitraj în cadrul C.S.C.E., denumită în continuare *Curtea*.

ARTICOLUL 3**Desemnarea conciliatorilor**

1. Fiecare stat parte la această convenție va desemna, în termen de două luni de la intrarea ei în vigoare, doi conciliatori, dintre care cel puțin unul este cetățean al statului care l-a desemnat. Celălalt conciliator poate fi cetățean al altui stat participant la C.S.C.E. Statul care devine parte la această convenție, după intrarea ei în vigoare, își va desemna conciliatorii în termen de două luni după intrarea în vigoare a convenției în privința sa.

2. Conciliatorii trebuie să fie persoane care dețin sau au deținut funcții înalte pe plan internațional sau național și care posedă competențe recunoscute în domeniul dreptului internațional, al relațiilor internaționale sau al soluționării diferendelor.

3. Conciliatorii vor fi desemnați pentru o perioadă de 6 ani, care poate fi reînnoită. Statul care i-a desemnat nu

poate dispune încheierea funcțiilor lor în cursul mandatului. În caz de deces, demisie sau imposibilitate de a acționa, constatată de Biroul Curții, statul în cauză va desemna un nou conciliator, pentru perioada de timp rămasă din mandatul predecesorului.

4. La expirarea mandatului lor, conciliatorii vor continua să se ocupe de cazurile cu care au fost sesizați.

5. Numele conciliatorilor vor fi notificate grefierului, care le va înscrie într-o listă ce va fi comunicată Secretariatului C.S.C.E. pentru a fi transmisă statelor participante la C.S.C.E.

ARTICOLUL 4**Desemnarea arbitrilor**

1. Fiecare stat parte la această convenție va desemna, în termen de două luni de la intrarea ei în vigoare, un arbitru și un supleant, care pot fi cetățeni ai acestui stat sau ai oricărui alt stat participant la C.S.C.E. Statul care devine parte la această convenție, după intrarea ei în vigoare, va desemna un arbitru și un supleant în termen de două luni de la intrarea în vigoare a convenției în privința sa.

2. Arbitrii și supleanții lor trebuie să întrunească condițiile cerute de țările lor pentru exercitarea celor mai înalte funcții judiciare sau să fie jurisconșulți, având o competență recunoscută în domeniul dreptului internațional.

3. Arbitrii și supleanții lor sunt desemnați pentru un mandat de 6 ani, care poate fi reînnoit o singură dată. Statul-parte care i-a desemnat nu poate dispune încetarea funcțiilor lor în cursul mandatului. În caz de deces, demisie sau imposibilitate de a acționa, constatată de Biroul Curții, arbitrul va fi înlocuit de supleantul său.

4. Dacă un arbitru și supleantul său decedează, demisionează sau sunt, ambii, în imposibilitate de a acționa, faptul fiind constat de Birou, se va proceda la noi desemnări potrivit paragrafului 1. Noul arbitru și supleantul său vor încheia mandatul predecesorilor.

5. Regulamentul Curții poate prevedea reînnoirea parțială a arbitrilor și a supleanților lor.

6. La expirarea mandatului lor, arbitrii vor continua să se ocupe de cazurile cu care au fost sesizați.

*) Traducere.

7. Numele arbitrilor vor fi notificate grefierului, care le va înscrie pe o listă ce va fi comunicată Secretariatului C.S.C.E., pentru a fi transmisă statelor participante la C.S.C.E.

ARTICOLUL 5

Independența membrilor Curții și a grefierului

Conciliatorii, arbitrii și grefierul își vor exercita funcțiile în deplină independență. Înainte de a-și prelua funcțiile, ei vor face o declarație prin care se vor angaja să-și exercite funcțiile în mod imparțial și potrivit conștiinței lor.

ARTICOLUL 6

Privilegiu și imunități

Conciliatorii, arbitrii, grefierul, precum și agenții și consilierii părților în litigiu se vor bucura, pe timpul cât își îndeplinesc funcțiile pe teritoriul statelor părți la această convenție, de privilegiile și de imunitățile acordate persoanelor care îndeplinesc funcții similare în cadrul Curții Internaționale de Justiție.

ARTICOLUL 7

Biroul Curții

1. Biroul Curții va fi format din președinte, un vicepreședinte și trei membri.

2. Președintele Curții va fi ales de către membrii Curții, reuniți în colegiu. Președintele prezidează Biroul.

3. Conciliatorii și arbitrii vor alege, în cadrul colegiilor lor respective, doi membri ai Biroului și pe supleanții acestora.

4. Biroul își va alege vicepreședintele dintre membrii săi. Vicepreședintele va fi ales dintre conciliatori, dacă președintele este un arbitru, și dintre arbitri, dacă președintele este un conciliator.

5. Regulamentul Curții va stabili modalitățile pentru alegerea președintelui, a celorlalți membri ai Biroului și a supleanților acestora.

ARTICOLUL 8

Procedura de luare a deciziilor

1. Deciziile Curții vor fi luate cu votul majorității membrilor care participă la vot. Membrii care se abțin nu sunt considerați ca participanți la vot.

2. Deciziile Biroului vor fi luate cu votul majorității membrilor săi.

3. Deciziile comisiilor de conciliere și cele ale tribunalelor arbitrale vor fi luate cu votul majorității membrilor lor, care nu au dreptul de a se abține de la vot.

4. În caz de vot egal, votul președintelui va prevala.

ARTICOLUL 9

Grefierul

Curtea își va numi grefierul și va putea să prevadă numirea altor funcționari necesari. Statutul personalului grefei va fi elaborat de Birou și va fi adoptat de către statele-părți la prezenta convenție.

ARTICOLUL 10

Sediul

1. Sediul Curții este stabilit la Geneva.

2. La cererea părților în litigiu și cu acordul Biroului Curții, o comisie de conciliere sau un tribunal arbitral se pot întruni în afara sediului Curții.

ARTICOLUL 11

Regulamentul Curții

1. Curtea va adopta propriul său regulament, care va fi supus aprobării statelor-părți la prezenta convenție.

2. Regulamentul Curții va stabili, în special, regulile de procedură care trebuie aplicate de către comisiile de conciliere și de tribunalele arbitrale, constituite în conformitate cu prezenta convenție. El va preciza de la care dintre aceste reguli nu se va putea deroga, prin acordul părților în litigiu.

ARTICOLUL 12

Limbile de lucru

Regulamentul Curții va stabili regulile aplicabile în privința limbilor de lucru.

ARTICOLUL 13

Protocol financiar

Cu excepția prevederilor art. 17, toate cheltuielile Curții vor fi suportate de statele-părți la prezenta convenție.

Dispozițiile privind calcularea cheltuielilor, întocmirea și aprobarea bugetului anual al Curții, repartizarea cheltuielilor între statele-părți la această convenție, verificarea conturilor Curții și problemele conexe vor fi cuprinse într-un protocol financiar, care va fi adoptat de către Comitetul Înalților Funcționari. Un stat este legat de protocol în momentul când devine parte la convenție.

ARTICOLUL 14

Raport periodic

Biroul va prezenta, anual, Consiliului C.S.C.E., prin Comitetul Înalților Funcționari, un raport asupra activităților desfășurate în baza prezentei convenții.

ARTICOLUL 15

Notificarea cererilor de conciliere sau de arbitraj

Grefierul Curții va informa Secretariatul C.S.C.E. despre toate cererile de conciliere sau de arbitraj, pentru a fi comunicate imediat statelor participante la C.S.C.E.

ARTICOLUL 16

Comportarea părților; măsurile provizorii

1. În timpul procedurii, părțile în litigiu se vor abține de la orice acțiune care ar putea agrava situația sau care ar putea îngreuna ori împiedica soluționarea diferendului.

2. Comisia de conciliere poate atrage atenția părților în litigiul cu care a fost sesizată asupra măsurilor pe care le-ar putea lua pentru a preveni agravarea diferendului și pentru ca soluționarea acestuia să nu devină mai dificilă.

3. Tribunalul arbitral, constituit pentru a soluționa un diferend, poate indica măsurile provizorii care ar trebui să

fie luate de către părțile în litigiu, în conformitate cu prevederile paragrafului 4 al art. 26.

ARTICOLUL 17

Cheltuielile de procedură

Părțile în litigiu și orice parte intervenientă își vor suporta, fiecare, propriile cheltuieli de procedură.

CAPITOLUL II

Competența

ARTICOLUL 18

Competența comisiei și a tribunalului

1. Orice stat parte la prezenta convenție poate supune unei comisii de conciliere orice diferend cu un alt stat parte, care nu a putut fi soluționat, într-o perioadă de timp rezonabilă, prin negocieri.

2. Un diferend poate fi supus unui tribunal arbitral în condițiile prevăzute la art. 26.

ARTICOLUL 19

Menținerea mijloacelor existente de soluționare

1. Comisia de conciliere sau tribunalul arbitral constituite pentru soluționarea unui diferend va înceta examinarea acestuia:

a) dacă, înainte de sesizarea comisiei sau a tribunalului, acest diferend a fost supus unei curți sau unui tribunal a cărui competență părțile în litigiu sunt obligate să o accepte sau, dacă o asemenea instanță a pronunțat deja o hotărâre asupra fondului acestui diferend;

b) dacă părțile în litigiu au acceptat, dinainte, competența exclusivă a unui organ jurisdicțional, altul decât tribunalul prevăzut de prezenta convenție, și dacă acest organ este competent să decidă, cu forță obligatorie, asupra diferendului ce i-a fost supus, sau dacă părțile în litigiu au convenit să caute soluționarea acestuia exclusiv prin alte mijloace.

2. Comisia de conciliere, constituită pentru soluționarea unui diferend, încetează examinarea acestuia chiar și după ce a fost sesizată, dacă una sau toate părțile în litigiu supun diferendul unei curți sau unui tribunal a cărui competență părțile respective sunt obligate să o accepte.

3. Comisia de conciliere va suspenda examinarea diferendului dacă, mai înainte, acesta a fost supus altui organ care are competență să formuleze propuneri cu privire la acest diferend. Dacă prin acest demers anterior nu se ajunge la soluționarea diferendului, comisia își va relua lucrările, la cererea părților în litigiu sau a uneia dintre ele, sub rezerva prevederilor paragrafului 1 al art. 26.

4. Un stat poate, în momentul semnării sau ratificării convenției, sau al aderării la aceasta, să facă o rezervă pentru a asigura compatibilitatea mecanismului de soluționare a diferendelor, instituit de această convenție, cu alte mijloace de soluționare a diferendelor care rezultă din angajamentele internaționale aplicabile acestui stat.

5. Dacă, în orice moment, părțile reușesc să soluționeze diferendul, comisia sau tribunalul scoate cauza de pe rol, după ce a primit o confirmare scrisă de la toate părțile că ele au soluționat diferendul.

6. Orice dezacord între părțile în litigiu cu privire la competența comisiei sau a tribunalului este soluționat de comisie sau de tribunal.

CAPITOLUL III

Concilierea

ARTICOLUL 20

Cererea pentru constituirea unei comisii de conciliere

1. Orice stat parte la prezenta convenție poate adresa grefierului o cerere pentru a solicita constituirea unei comisii de conciliere pentru soluționarea unui diferend între el și unul sau mai multe state-părți. Două sau mai multe state-părți pot, de asemenea, să adreseze grefierului o cerere comună.

2. Constituirea unei comisii de conciliere poate fi cerută, de asemenea, prin acordul a două sau mai multe state-părți sau între unul sau mai multe state-părți și unul sau mai multe state participante la C.S.C.E. Acordul trebuie să fie notificat grefierului.

ARTICOLUL 21

Constituirea comisiei de conciliere

1. Fiecare parte în litigiu va numi un conciliator de pe lista conciliatorilor, stabilită în conformitate cu art. 3, pentru a face parte din comisia de conciliere.

2. Când mai mult de două state sunt părți la același diferend, părțile care au aceleași interese se pot înțelege să numească un singur conciliator. Dacă nu procedează în acest sens, fiecare dintre cele două părți în litigiu va numi un număr egal de conciliatori, până la un maximum stabilit de Birou.

3. Orice stat care este parte la un diferend supus unei comisii de conciliere, fără a fi parte la această convenție, poate numi, pentru a face parte din comisie, o persoană aleasă fie de pe lista de conciliatori stabilită în conformitate cu art. 3, fie dintre cetățenii unui stat participant la C.S.C.E. În acest caz, aceștia din urmă vor avea, în scopul examinării diferendului, aceleași drepturi și aceleași obligații ca și ceilalți membri ai comisiei. Ei își vor exercita funcțiile în deplină independență și vor face declarația cerută de art. 5, înainte de a-și ocupa locurile în comisie.

4. Imediat după primirea cererii sau a acordului prin care părțile în litigiu solicită constituirea unei comisii de conciliere, președintele Curții va consulta părțile în litigiu în privința componenței restului comisiei.

5. Biroul va numi alți trei conciliatori pentru a face parte din comisia de conciliere. Acest număr poate fi majorat sau redus de către Birou, cu condiția să fie impar. Membrii Biroului și supleanții lor, care se află pe lista conciliatorilor, pot fi numiți pentru a face parte din comisie.

6. Comisia de conciliere își alege președintele din rândul membrilor numiți de Birou.

7. Regulamentul Curții va stabili regulile aplicabile pentru situația în care, la începutul sau în cursul procedurii, unul dintre membrii numiți să facă parte din comisie este recuzat, nu poate sau refuză să participe.

8. Orice problemă în legătură cu aplicarea acestui articol va fi soluționată de către Birou ca o chestiune preliminară.

ARTICOLUL 22

Procedura de constituire a unei comisii de conciliere

1. Dacă constituirea unei comisii de conciliere este solicitată pe calea unei cereri, cererea va enunța obiectul diferendului, partea sau părțile împotriva cărora este formulată cererea și numele conciliatorului sau ale conciliatorilor numiți de către partea sau părțile solicitante. Cererea va indica, pe scurt, și mijloacele de soluționare la care s-a recurs anterior.

2. De îndată ce s-a primit o cerere, grefierul o va notifica celeilalte sau celorlalte părți în litigiu menționate în cerere. Cealaltă parte sau celelalte părți dispun de un termen de 15 zile de la notificare pentru a numi pe conciliatorul sau pe conciliatorii care vor face parte din comisia de conciliere. Dacă, în acest termen, una sau mai multe părți în litigiu nu au ales membrul sau membrii comisiei pe care au dreptul să-i numească, Biroul va numi numărul corespunzător de conciliatori. Această numire se va face dintre conciliatorii desemnați în conformitate cu art. 3 de către partea sau de către fiecare dintre părțile în cauză sau, dacă aceste părți nu au desemnat încă conciliatori, dintre conciliatorii care nu au fost desemnați de către cealaltă parte sau de către celelalte părți în litigiu.

3. Dacă constituirea unei comisii de conciliere este cerută în baza unui acord, acordul trebuie să enunțe obiectul diferendului. Dacă nu există acord, în întregime sau în parte, asupra obiectului diferendului, fiecare parte își poate formula propria sa poziție în legătură cu obiectul acestuia.

4. În cazul în care constituirea comisiei de conciliere este cerută în baza unui acord, fiecare parte va notifica grefierului numele conciliatorului sau ale conciliatorilor pe care i-a numit să facă parte din comisie.

ARTICOLUL 23

Procedura de conciliere

1. Procedura de conciliere este confidențială și în contradictoriu. Sub rezerva prevederilor art. 10 și 11 și a regulamentului Curții, comisia de conciliere își va stabili procedura, după consultarea părților în litigiu.

2. Dacă părțile în litigiu sunt de acord, comisia de conciliere poate invita orice stat-parte la prezenta convenție, care are un interes în soluționarea diferendului, să participe la procedură.

ARTICOLUL 24

Obiectivul concilierii

Comisia de conciliere va ajuta părțile în litigiu să-l soluționeze în concordanță cu dreptul internațional și cu angajamentele la care au subscris în cadrul C.S.C.E.

ARTICOLUL 25

Rezultatul procedurii de conciliere

1. Dacă în cursul procedurii, părțile în litigiu reușesc, cu ajutorul comisiei de conciliere, să găsească o soluție reciproc acceptabilă, ele vor consemna termenii acestei soluții într-o încheiere, semnată de reprezentanții lor și de membrii comisiei. Semnarea acestui document va încheia procedura. Consiliul C.S.C.E. va fi informat prin intermediul Comitetului Înalților Funcționari, despre reușita concilierii.

2. Când comisia de conciliere apreciază că toate aspectele diferendului și toate posibilitățile de găsim a unei soluții au fost epuizate, ea va redacta un raport final. Raportul va conține propunerile comisiei pentru soluționarea pașnică a diferendului.

3. Raportul comisiei de conciliere va fi notificat părților în litigiu, care vor dispune de o perioadă de 30 de zile pentru a-l examina și pentru a-l informa pe președintele comisiei dacă sunt gata să accepte soluția propusă.

4. Dacă o parte în litigiu nu acceptă soluția propusă, cealaltă parte sau celelalte părți nu mai sunt legate de acceptarea, de către ele, a soluției respective.

5. Dacă, în termenul prevăzut la paragraful 3, părțile în litigiu nu au acceptat soluția propusă, raportul va fi înaintat Consiliului C.S.C.E., prin intermediul Comitetului Înalților Funcționari.

6. Dacă una dintre părți refuză să participe la procedura de conciliere sau părăsește procedura după începerea acesteia, se va întocmi, de asemenea, un raport în scopul notificării de îndată a acestei situații Consiliului C.S.C.E., prin intermediul Comitetului Înalților Funcționari.

CAPITOLUL IV

Arbitrajul

ARTICOLUL 26

Cererea pentru constituirea unui tribunal arbitral

1. O cerere de arbitraj poate fi formulată oricând, pe bază de acord între două sau mai multe state-părți la prezenta convenție sau între unul sau mai multe state-părți la convenție și unul sau mai multe alte state participante la C.S.C.E.

2. Statele-părți la convenție pot, oricând, să declare, printr-o notificare adresată depozitarului, că ele recunosc ca obligatorie, *ipso facto* și fără un acord special, competența unui tribunal arbitral, sub rezerva reciprocității. O astfel de declarație poate fi făcută fără limitarea duratei sau pentru o durată determinată. Ea poate fi făcută pentru toate diferențele sau poate exclude diferențe asupra unor chestiuni referitoare la integritatea teritorială, la apărarea națională, la un titlu de suveranitate asupra teritoriului național sau la pretenții concurente cu privire la jurisdicția asupra altor zone.

3. O cerere de arbitraj nu poate fi formulată printr-o solicitare adresată grefierului Curții împotriva unui stat-parte la convenție, care a făcut declarația prevăzută la paragraful 2, decât după ce s-a scurs o perioadă de 30 de zile după ce raportul comisiei de conciliere, care s-a ocupat de examinarea diferendului, a fost transmis Consiliului C.S.C.E., potrivit prevederilor paragrafului 5 al art. 25.

4. După ce un diferend este supus unui tribunal arbitral, în conformitate cu acest articol, tribunalul poate, din proprie inițiativă sau la cererea uneia sau a tuturor părților în litigiu, să indice măsurile provizorii care ar trebui luate de către părțile în litigiu pentru a evita agravarea diferendului și pentru ca soluționarea acestuia să nu devină mai dificilă sau pentru a evita ca o viitoare hotărâre a tribunalului să rămână neexecutată, datorită atitudinii părților sau a uneia dintre părțile în litigiu.

ARTICOLUL 27

Sesizarea unui tribunal arbitral

1. Dacă o cerere de arbitraj este formulată în baza unui acord, acesta trebuie să precizeze obiectul diferendului. Dacă nu există acord, în întregime sau în parte, cu privire la obiectul diferendului, fiecare parte își poate formula propria poziție în legătură cu obiectul acestuia.

2. Dacă arbitrajul este solicitat printr-o cerere, aceasta trebuie să precizeze obiectul diferendului, statul-parte sau statele-părți la prezenta convenție împotriva căruia sau cărora este îndreptată și elementele principale de fapt și de drept pe care se întemeiază. Imediat după primirea cererii, grefierul o va notifica celuilalt stat parte sau celorlalte state părți menționate în cerere.

ARTICOLUL 28

Constituirea tribunalului arbitral

1. După ce se formulează o cerere de arbitraj, se constituie un tribunal arbitral.

2. Arbitrii desemnați de părțile în litigiu în conformitate cu prevederile art. 4 sunt membri de drept ai tribunalului. Dacă sunt mai mult de două state-părți la același diferend, statele care au aceleași interese pot conveni să numească un singur arbitru.

3. Biroul va numi, dintre arbitri, un număr de membri care să facă parte din tribunal, astfel încât numărul membrilor numiți de Birou să fie cu cel puțin unu mai mare decât numărul membrilor de drept. Membrii Biroului și supleanții lor, care sunt pe lista arbitrilor, vor fi eligibili pentru a fi numiți să facă parte din tribunal.

4. Dacă un membru de drept al tribunalului nu poate să participe sau dacă, anterior, a luat cunoștință, în orice calitate, de cazul care face obiectul diferendului supus tribunalului, acest membru va fi înlocuit de supleantul său. Dacă supleantul se află în aceeași situație, statul în cauză va numi, în conformitate cu modalitățile prevăzute la paragraful 5, un membru în scopul examinării acestui diferend. În cazul când ar apărea dubii în ceea ce privește capacitatea unui membru sau a supleantului său de a face parte din tribunal, Biroul va decide.

5. Orice stat care este parte la un diferend supus unui tribunal arbitral, fără să fie parte la prezenta convenție, poate numi o persoană pentru a face parte din tribunal, aleasă fie de pe lista arbitrilor, stabilită în conformitate cu art. 4, fie dintre cetățenii unui stat participant la C.S.C.E. Orice persoană astfel numită trebuie să îndeplinească condițiile prevăzute în paragraful 2 al art. 4; ea are, în scopul examinării diferendului, aceleași drepturi și obligații ca și ceilalți membri ai tribunalului. Persoana respectivă își va exercita funcțiile în deplină independență și va face declarația cerută de art. 5, înainte de a lua parte la lucrările tribunalului.

6. Tribunalul își va alege președintele dintre membrii numiți de Birou.

7. În cazul când unul dintre membrii tribunalului numit de Birou nu poate participa la lucrări, el nu va fi înlocuit decât dacă numărul membrilor numiți de Birou scade sub numărul membrilor de drept sau al membrilor numiți de părțile în litigiu, în conformitate cu dispozițiile paragrafului 5. În acest caz, unul sau mai mulți membri noi vor fi numiți de către Birou potrivit paragrafelor 3 și 4 ale acestui

articol. În cazul numirii unuia sau mai multor noi membri, nu va fi ales un nou președinte decât dacă membrul care nu poate să participe este însuși președintele tribunalului.

ARTICOLUL 29

Procedura de arbitraj

1. Procedura de arbitraj se desfășoară în contradictoriu, conform principiilor unei judecăți echitabile. Ea comportă o fază scrisă și una orală.

2. Tribunalul arbitral dispune, față de părțile în litigiu, de competențele necesare de cercetare a faptelor și de investigație pentru îndeplinirea sarcinilor sale.

3. Orice stat participant la C.S.C.E. care consideră că are un interes juridic deosebit, ce ar putea fi afectat de hotărârea tribunalului, poate, în termen de 15 zile de la transmiterea notificării efectuate de către Secretariatul C.S.C.E., potrivit prevederilor art. 15, să adreseze grefierului Curții o cerere de intervenție. Această cerere trebuie transmisă imediat părților în litigiu și tribunalului constituit pentru examinarea diferendului.

4. Dacă statul intervenient dovedește că are un astfel de interes, el va fi autorizat să participe la procedură, în măsura în care este necesar pentru protecția acestui interes. Partea respectivă a hotărârii tribunalului este obligatorie pentru statul intervenient.

5. Părțile în litigiu dispun de o perioadă de 30 de zile pentru a transmite tribunalului observațiile lor privind cererea de intervenție. Tribunalul va pronunța o hotărâre cu privire la admisibilitatea cererii.

6. Dezbaterile în fața tribunalului se vor ține cu ușile închise, afară de cazul când tribunalul decide altfel, la cererea părților în litigiu.

7. În cazul când una sau mai multe dintre părțile în litigiu nu se prezintă, cealaltă parte sau celelalte părți pot cere tribunalului să se pronunțe în favoarea pretențiilor sale sau ale lor. În acest caz, înainte de a da sentința, tribunalul trebuie să se asigure că este competent și că argumentele părții sau ale părților care participă la procedură sunt întemeiate.

ARTICOLUL 30

Rolul tribunalului arbitral

Rolul tribunalului arbitral este de a hotărî, în conformitate cu dreptul internațional, asupra diferendelor care îi sunt supuse. Această prevedere nu aduce atingere competenței tribunalului de a da o decizie *ex aequo et bono*, dacă părțile în litigiu sunt de acord.

ARTICOLUL 31

Sentința tribunalului arbitral

1. Sentința tribunalului arbitral va fi motivată. Dacă ea nu exprimă, în întregime sau în parte, opinia unanimă a membrilor lui, fiecare membru al acestuia va avea dreptul să atașeze la sentință opinia sa separată sau disidentă.

2. Sub rezerva prevederilor paragrafului 4 al art. 29, sentința tribunalului nu va fi obligatorie decât între părțile în litigiu și numai cu privire la cazul care a fost soluționat.

3. Sentința este definitivă și nu poate fi supusă apelului. Totuși părțile în litigiu sau una dintre ele pot cere tribunalului arbitral să interpreteze sentința în cazul unei

divergențe privind sensul sau conținutul acesteia. Dacă părțile în litigiu nu convin altfel, o astfel de cerere trebuie făcută în termen de 6 luni de la comunicarea sentinței. După primirea observațiilor părților în litigu, tribunalul va proceda la interpretarea sentinței cât mai curând posibil.

4. O cerere de revizuire a sentinței nu poate fi făcută decât dacă se descoperă fapte de natură să aibă o influență decisivă și care, înainte de pronunțarea sentinței, nu erau cunoscute tribunalului și nici părții sau părților în litigiu care cer revizuirea. Cererea de revizuire trebuie făcută în termen de 6 luni de la descoperirea noului fapt. Nici o cerere de revizuire nu poate fi formulată după 10 ani de la data pronunțării sentinței.

5. În măsura posibilului, examinarea unei cereri de interpretare sau a unei cereri de revizuire va fi făcută de către tribunalul care a dat sentința. Dacă Biroul constată că acest lucru este imposibil, se va proceda la constituirea unui nou tribunal, în conformitate cu prevederile art. 28.

ARTICOLUL 32

Publicarea sentinței arbitrale

Sentința arbitrală este publicată de către greșier. O copie certificată conformă va fi comunicată părților în litigiu și Consiliului C.S.C.E., prin intermediul Comitetului Înaltilor Funcționari.

CAPITOLUL V

Dispoziții finale

ARTICOLUL 33

Semnarea și intrarea în vigoare

1. Prezenta convenție este deschisă, la sediul Guvernului Suediei, pentru semnare de către statele participante la C.S.C.E., până la 31 martie 1993. Ea va fi supusă ratificării.

2. Statele participante la C.S.C.E., care nu au semnat convenția, pot adera ulterior la aceasta.

3. Convenția va intra în vigoare la două luni de la data depunerii celui de-al doisprezecelea instrument de ratificare sau de aderare.

4. Pentru orice stat care o ratifică sau aderă la aceasta, după depunerea celui de-al doisprezecelea instrument de ratificare sau de aderare, convenția va intra în vigoare la două luni după depunerea instrumentului său de ratificare sau de aderare.

5. Guvernul Suediei asigură funcțiile de depozitar al convenției.

ARTICOLUL 34

Rezerve

La prezenta convenție nu se pot face decât acele rezerve pe care le permite în mod expres.

ARTICOLUL 35

Amendamente

1. Amendamentele la prezenta convenție trebuie să fie adoptate în conformitate cu paragrafele care urmează.

2. Orice stat-parte la convenție poate să formuleze propuneri de amendare a acesteia, care vor fi comunicate de către depozitar Secretariatului C.S.C.E., pentru a fi transmise statelor participante la C.S.C.E.

3. Dacă Consiliul C.S.C.E. adoptă textul amendamentului propus, acesta va fi comunicat de către depozitar statelor-părți la convenție, pentru a fi acceptat în conformitate cu regulile lor constituționale respective.

4. Orice amendament astfel adoptat va intra în vigoare în a treizecea zi după ce toate statele-părți la convenție îl vor fi informat pe depozitar despre acceptarea acestui amendament.

ARTICOLUL 36

Denunțarea

1. Orice stat-parte la prezenta convenție poate, în orice moment, să o denunțe printr-o notificare adresată depozitarului.

2. Denunțarea va deveni efectivă la un an de la data primirii notificării de către depozitar.

3. Convenția va continua totuși să se aplice față de statul care a denunțat-o, în ceea ce privește procedurile în curs la data când denunțarea intră în vigoare. Aceste proceduri vor fi continuate până la încheierea lor.

ARTICOLUL 37

Notificări și comunicări

Notificările și comunicările care urmează a fi făcute de către depozitar vor fi adresate greșierului și Secretariatului C.S.C.E. și vor fi comunicate apoi statelor participante la C.S.C.E.

ARTICOLUL 38

Statele care nu sunt parte la prezenta convenție

Se confirmă că, în conformitate cu dreptul internațional, nici o prevedere a prezentei convenții nu trebuie interpretată ca stabilind vreo obligație sau angajament pentru statele participante la C.S.C.E. care nu sunt parte la convenție, afară de cazul când obligațiile sau angajamentele sunt prevăzute în mod expres și acceptate în mod expres, în scris, de către aceste state.

ARTICOLUL 39

Dispoziții tranzitorii

1. Curtea va proceda, în termen de 4 luni de la intrarea în vigoare a prezentei convenții, la alegerea Biroului său, la adoptarea regulamentului său și la desemnarea greșierului, în conformitate cu prevederile art. 7, 9 și 11. Guvernul statului-gazdă al Curții va face aranjamentele necesare în cooperare cu depozitarul.

2. Până la numirea greșierului, funcțiile prevăzute la paragraful 5 al art. 3 și la paragraful 7 al art. 4, vor fi exercitate de către depozitar.

Încheiată la Stockholm la 15 decembrie 1992, în limbile engleză, franceză, germană, italiană, rusă și spaniolă, toate cele șase versiuni fiind egal autentice.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI

D E C R E T

**privind promulgarea Legii pentru ratificarea Convenției
privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței
pentru Securitate și Cooperare în Europa,
semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992**

În temeiul art. 77 alin. (1) și al art. 99 alin. (1) din Constituția României,

Președintele României d e c r e t e a z ă :

Articol unic. — Se promulgă Legea pentru ratificarea Convenției privind concilierea și arbitrajul în cadrul Conferinței pentru Securitate și Cooperare în Europa, semnată la Stockholm la 15 decembrie 1992, și se dispune publicarea ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE ROMÂNIEI
ION ILIESCU

București, 6 martie 1996.
Nr. 30.

D E C I Z I I A L E C U R Ţ I I C O N S T I T U Ţ I O N A L E

CURTEA CONSTITUŢIONALĂ

D E C I Z I A Nr. 126*)

din 6 decembrie 1995

Florin Bucur Vasilescu	— președinte
Viorel Mihai Ciobanu	— judecător
Victor Dan Zlătescu	— judecător
Raul Petrescu	— procuror
Doina Suliman	— magistrat-asistent

Pe rol soluționarea excepției de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 5/1973 privind administrarea fondului locativ și reglementarea raporturilor dintre proprietari și chiriași, ale H.C.M. nr. 860/1973 privind stabilirea măsurilor de executare a Legii nr. 5/1973 și ale Legii administrației publice locale nr. 69/1991, invocată de pârâții Mihaly Ladislau, Csika Edmond și Csika Klara în Dosarul nr. 4.018/1993 al Judecătorei Mediaș.

Dezbaterile au avut loc în ședința publică din 29 noiembrie 1995, concluziile părților prezente și ale reprezentantului Ministerului Public fiind consemnate în încheierea din

aceeași dată, când Curtea, având nevoie de timp pentru a delibera, a amânat pronunțarea la 6 decembrie 1995.

C U R T E A ,

având în vedere actele și lucrările dosarului, reține următoarele:

Reclamanții Moga Luciana și Moga Florin au chemat în judecată pe pârâții Mihaly Ladislau, Csika Edmond, Csika Klara și Consiliul Local al Comunei Târnavă, cerând rezilierea contractului de închiriere și evacuarea, cauza formând obiectul Dosarului nr. 4.018/1993 al Judecătorei Mediaș.

Prin Încheierea nr. 14 din 26 octombrie 1994, Judecătoria Mediaș a sesizat Curtea Constituțională cu excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 5/1973, ale H.C.M. nr. 860/1973 și ale Legii nr. 69/1991, invocată de pârâții Mihaly Ladislau, Csika Edmond și Csika Klara.

*) Definitivă prin nerecurare.

În susținerea excepției, pârâții arată că dispozițiile din actele normative menționate, referitoare la repartizarea locuințelor de către consiliile locale, sunt neconstituționale, deoarece numai contractele de închiriere formează baza obținerii unei locuințe. Se consideră că în prezent nu mai există ordine de repartiții sau repartiții privind locuințele din fondul de locuințe construite de stat. În consecință, consiliile locale nu au competența să repartizeze locuințe și să emită ordine de repartizare a locuințelor. Numai contractele formează temeiul obținerii unei locuințe.

În concluzie, toate dispozițiile legale din actele normative în discuție, care prevăd că ordinul de repartizare stă la baza încheierii contractului de închiriere pentru locuințele construite din fondul de stat, sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 120 și 149 din Constituție.

De asemenea, sunt considerate neconstituționale dispozițiile art. 19 din Legea nr. 5/1973, întrucât, stabilind că „persoanele care se mută definitiv în altă localitate își păstrează dreptul de folosință asupra locuinței pe care o dețin, cel mult 6 luni de la data mutării, fără a o putea subînchiria pe această perioadă”, contravin art. 25 și art. 150 alin. (1) din Constituție.

La termenul de judecată din 29 noiembrie 1995, pârâții au renunțat la invocarea excepției de neconstituționalitate a Legii administrației publice locale nr. 69/1991.

Exprimându-și opinia, potrivit dispozițiilor art. 23 alin. (5) din Legea nr. 47/1992, Judecătoria Mediaș consideră că „excepția nu este întemeiată și deci prevederile tuturor actelor normative în discuție sunt constituționale”.

Potrivit dispozițiilor art. 24 alin. (3) din Legea nr. 47/1992, au fost solicitate puncte de vedere celor două Camere ale Parlamentului și Guvernului.

Senatul, în punctul său de vedere, consideră că Legea nr. 5/1973 și H.C.M. nr. 860/1973 nu sunt supuse controlului constituționalității, deoarece sunt anterioare Constituției. În ceea ce privește excepția de neconstituționalitate, se apreciază că „opinia tribunalului este legală”.

În punctul de vedere al Guvernului se arată că, în prezent, locuințele construite din fondurile statului se află la dispoziția consiliilor locale și sunt administrate de agenți economici specializați, iar închirierea lor se face beneficiarilor nominalizați potrivit dispozițiilor Legii nr. 5/1973, fiind necesară emiterea unui act din partea consiliului local, care să stea la baza încheierii contractului de închiriere. Din aceste motive, Guvernul apreciază că excepția de neconstituționalitate nu este întemeiată.

Camera Deputaților nu a comunicat punctul său de vedere.

Având în vedere importanța problemei care formează obiectul excepției de neconstituționalitate, în temeiul art. 12 din regulamentul său de organizare și funcționare, Curtea Constituțională a solicitat și opinia Catedrei de drept privat a Facultății de Drept din București, care consideră excepția neîntemeiată, întrucât „procedura instituită de lege privind atribuirea locuințelor din fondul locativ de stat construit în vederea închirierii nu contravine Constituției. Această procedură este necesară, deoarece, în lipsa ei, unitățile care

administrează fondul locativ de stat ar putea închiria locuințele după criterii inechitabile”.

CURTEA,

examinând încheierea de sesizare, punctul de vedere al Senatului și al Guvernului, raportul întocmit în cauză de judecătorul-raportor, susținerile părților și ale reprezentantului Ministerului Public, dispozițiile Legii nr. 5/1973 și ale H.C.M. nr. 860/1973, prevederile Constituției și ale Legii nr. 47/1992, constată următoarele:

În temeiul art. 144 lit. c) din Constituție și al art. 23 din Legea nr. 47/1992, Curtea Constituțională este competentă să soluționeze doar excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 5/1973, care, deși anterioară Constituției, este în vigoare, urmând a fi aplicată spre a produce efecte juridice și în prezent, în noul regim constituțional. Nu intră în competența Curții verificarea constituționalității dispozițiilor H.C.M. nr. 860/1973, deoarece asupra legalității hotărârilor Guvernului este competentă să se pronunțe instanța judecătorească, pe calea contenciosului administrativ. În orice caz, hotărârea nu este decât un act emis în executarea Legii nr. 5/1973 și deci soarta sa depinde de soluția dată cu privire la constituționalitatea legii, chiar dacă Curtea Constituțională nu are căderea să se pronunțe în mod expres asupra constituționalității ei.

Autorii excepției consideră că dispozițiile Legii nr. 5/1973, care prevăd că ordinul de repartizare a locuințelor din fondul locativ de stat, emis de consiliul local, stă la baza încheierii contractului de închiriere, precum și cele ale art. 19 din aceeași lege sunt neconstituționale, deoarece contravin prevederilor art. 25, art. 120, art. 149 și art. 150 alin. (1) din Constituție.

Cât privește Legea nr. 5/1973, Curtea Constituțională, prin Decizia nr. 40 din 7 iulie 1993, publicată în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 278 din 30 noiembrie 1993, a reținut că prevederile ei nu sunt neconstituționale. Astfel, în această decizie Curtea a considerat că „Legea nr. 5/1973 a reglementat administrarea fondului locativ, astfel încât acesta să fie repartizat în funcție de posibilitățile pe care statul le are și de cerințele populației... Prevederile acestei legi, cu modificările ulterioare, sunt aplicabile și astăzi, pentru că în domeniul locuințelor realitățile juridice se mențin și, ca atare, fondul de locuințe trebuie în continuare administrat potrivit unor criterii legale care să răspundă unor exigențe economice, sociale și umane... Constituția nu desființează regulile clasice privind încheierea, derularea și încetarea contractelor de închiriere și nu se poate pune în discuție constituționalitatea încetării, desfacerii sau rezilierii contractelor, dacă acestea se produc în litera și spiritul legii”. Aceste considerente își păstrează valabilitatea și în cauza de față.

Este adevărat că sistemul de repartizare a locuințelor și a altor spații locative, reglementat prin prevederile Legii nr. 5/1973, corespunde unei administrații cu caracter centralizat. Dar acest fapt nu este determinant, în esența sa, cu privire la atribuirea spațiilor locative având destinația de locuință. El este menținut și aplicat în condițiile tranziției la

economia de piață, cu adaptările necesare pe care le presupune o asemenea schimbare fundamentală. În aceste condiții, nu există nici un fel de contradicții cu prevederile art. 120 din Constituție, care stabilesc doar faptul că în localități funcționează consilii locale și primari aleși, iar activitatea acestora se desfășoară în condițiile legii, pe baza principiului autonomiei locale.

În consecință, sancțiunea instituită pentru situația în care locuința nu este ocupată timp de peste 6 luni nu contravine prevederilor art. 25 din Constituție și nici unei alte prevederi constituționale, deoarece prin chiar art. 49 din Constituție s-a creat posibilitatea restrângerii, prin lege, a unui drept subiectiv, în interes social, lăsându-se la aprecierea instanței de judecată soluționarea situațiilor de fapt. Legitimitatea constituțională a art. 19 din Legea nr. 5/1973 rezultă deci din prevederile art. 49 din Constituție.

Art. 19 din Legea nr. 5/1973 nu are în vedere locuințele proprietate personală, el reglementând dreptul de proprietate al statului, iar nu al chirieșului.

Pentru motivele arătate, în temeiul art. 144 lit. c) din Constituție, precum și al art. 13 alin. (1) lit. A. c), al art. 25 alin. (1) și al art. 26 din Legea nr. 47/1992,

CURTEA

În numele legii

DECIDE :

Respinge excepția de neconstituționalitate a dispozițiilor Legii nr. 5/1973 și ale H.C.M. nr. 860/1973, invocată de Mihaly Ladislau, Csika Edmond și Csika Klara în Dosarul nr. 4.018/1993 al Judecătorei Mediaș.

Cu recurs în termen de 10 zile de la comunicare.

Pronunțată în ședința din 6 decembrie 1995.

PREȘEDINTE,

conf. univ. dr. Florin Bucur Vasilescu

Magistrat-asistent,
Doina Suliman

HOTĂRÂRI ALE GUVERNULUI ROMÂNIEI

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

**privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici
ai obiectivului de investiții „Biblioteca Universității Oradea,
județul Bihor“**

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivului de investiții: „Biblioteca Universității Oradea, județul Bihor“, prevăzuți în anexa*) la prezenta hotărâre.

*) Anexa se comunică numai beneficiarului de investiție.

Art. 2. — Finanțarea obiectivului de investiții prevăzut la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat și din alte fonduri legal constituite cu această destinație, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
p. Ministrul învățământului,
Romulus Pop,
secretar de stat
Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 1 martie 1996.
Nr. 126.

GUVERNUL ROMÂNIEI

H O T Ă R Ă R E

pentru declararea de utilitate publică a lucrării de interes național „Extinderea spațiilor de depozitare a zgurii și cenușii la depozitul nr. 2, celula 4 de la C.T.E. Turceni“

Guvernul României h o t ă r ă ș t e :

Art. 1. — Se declară de utilitate publică lucrarea de interes național „Extinderea spațiilor de depozitare a zgurii și cenușii la depozitul nr. 2, celula 4 de la C.T.E. Turceni“.

Art. 2. — Expropriatorul este statul român, prin Regia Autonomă de Electricitate „Renel“, de sub autoritatea Ministerului Industriilor.

Art. 3. — Prezentul act de declarare a utilității publice va fi adus la cunoștință publică prin afișare la sediul Consiliului Local al Comunei Ionești, județul Gorj.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:
Ministrul lucrărilor publice
și amenajării teritoriului,
Marin Cristea
Ministrul industriilor,
Alexandru Stănescu

București, 1 martie 1996.
Nr. 127.

GUVERNUL ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind aprobarea indicatorilor tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Sediul pentru batalionul de jandarmi Alba Iulia, județul Alba“, „Sediul pentru batalionul 40 jandarmi Bacău, județul Bacău“ și „Sediul pentru batalionul de jandarmi Zalău, județul Sălaj“

Guvernul României hotărăște :

Art. 1. — Se aprobă indicatorii tehnico-economici ai obiectivelor de investiții „Sediul pentru batalionul de jandarmi Alba Iulia, județul Alba“, „Sediul pentru batalionul 40 jandarmi Bacău, județul Bacău“ și „Sediul pentru batalionul de jandarmi Zalău, județul Sălaj“, prevăzuți în anexele nr. 1—3*) la prezenta hotărâre.

Art. 2. — Finanțarea obiectivelor de investiții prevăzute la art. 1 se face din fondurile bugetului de stat, conform listelor de investiții aprobate potrivit legii.

PRIM-MINISTRU
NICOLAE VĂCĂROIU

Contrasemnează:

Ministru de interne,
Doru Ioan Tărăcilă

Ministru de stat, ministrul finanțelor,
Florin Georgescu

București, 1 martie 1996.

Nr. 128.

*) Anexele nr. 1—3 se comunică numai beneficiarilor de investiție.

ACTE ALE BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind decăderea din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor a unor persoane din cadrul Societății Bancare „Dacia Felix“ — S.A.

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României,

luând act de constatările înscrise în procesele-verbale întocmite în urma acțiunii de supraveghere și control desfășurate la Societatea Bancară „Dacia Felix“ — S.A., înregistrate la această bancă cu nr. 38 și 39 din 12 ianuarie 1996 și nr. 248 și 249 din 3 martie 1996,

ținând seama de prevederile Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară, ale Legii nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Normelor nr. 2/1996 ale Băncii Naționale a României privind procedura decăderii din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor ai societăților bancare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 28 februarie 1996,

hotărăște:

1. Decăderea, în temeiul art. 54 din Legea nr. 33/1991, din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor a următoarelor persoane din cadrul Societății Bancare „Dacia Felix“ — S.A.:

— Sima Ioan, din calitatea de președinte, administrator și fondator;

— Taloș Ioan, din calitatea de vicepreședinte și administrator;

— Vulturar Cornel, din calitatea de vicepreședinte și administrator;

— Hossu Horea Mircea, din calitatea de fondator;

— Gileru Mircea, din calitatea de fondator;

- Steroiu George, din calitatea de fondator;
- Nicorici Mircea, din calitatea de fondator;
- Dumbravă Partenie, din calitatea de cenzor;
- Moldovan Vasile, din calitatea de cenzor;
- Roșca Grigore, din calitatea de cenzor.

2. Persoanele prevăzute la pct. 1 nu mai pot deține nici una dintre calitățile de fondator, administrator, director sau cenzor la o societate bancară timp de 5 ani.

3. Interdicția prevăzută la pct. 2 se aplică și următoarelor persoane care au deținut calitatea de administrator, director sau cenzor la Societatea Bancară „Dacia Felix” — S.A. și sunt răspunzătoare de faptele înscrise în procesele-verbale menționate mai sus, săvârșite în perioada în care aveau această calitate:

1. Hossu Horea Mircea, fost prim-vicepreședinte în perioada 12 noiembrie 1993 — 12 mai 1995, fost vicepreședinte în perioada 14 martie 1992 — 2 noiembrie 1993 și fost administrator în perioada 18 februarie 1991 — 2 iunie 1995;

2. Olteanu Alexandru, fost vicepreședinte și fost administrator în perioada 12 noiembrie 1993 — 28 noiembrie 1995;

3. Gileru Mircea, fost vicepreședinte în perioada 12 noiembrie 1993 — 12 mai 1995 și fost administrator în perioada 14 martie 1992 — 12 mai 1995;

4. Steroiu George, fost vicepreședinte în perioada 30 aprilie 1993 — 12 mai 1995 și fost administrator în perioada 18 februarie 1991 — 12 mai 1995;

5. Ciobanu Emilia Letiția, fost vicepreședinte și fost administrator în perioada 2 iunie 1995 — 28 noiembrie 1995;

6. Mureșan Andrei Sever, fost administrator în perioada 14 martie 1992 — 28 noiembrie 1995;

7. Velut Jean François, fost administrator în perioada 23 aprilie 1994 — 28 noiembrie 1995;

8. Teohari Leonida, fost administrator în perioada 14 martie 1992 — 12 mai 1995;

9. Mania Ion Ilie, fost administrator în perioada 12 noiembrie 1993 — 28 noiembrie 1995;

10. Nicorici Mircea, fost administrator în perioada 14 martie 1992 — 28 noiembrie 1995.

4. Prezenta hotărâre se publică în Monitorul Oficial al României și se transmite Oficiului Registrului comerțului la care este înmatriculată Societatea Bancară „Dacia Felix” — S.A., pentru a fi avută în vedere la înscrierile de mențiuni ce se vor face cu privire la modificarea situației societății bancare.

5. Prezenta hotărâre a fost adoptată în ședința Consiliului de administrație al Băncii Naționale a României din data de 8 martie 1996 și intră în vigoare de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
guvernator

București, 8 martie 1996.
Nr. 1.

BANCA NAȚIONALĂ A ROMÂNIEI

HOTĂRÂRE

privind introducerea unor măsuri speciale de supraveghere a Societății Bancare „Dacia Felix” — S.A.

Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României,

luând act de constatările înscrise în procesele-verbale întocmite în urma acțiunii de supraveghere și control desfășurate la Societatea Bancară „Dacia Felix” — S.A., înregistrate la această societate bancară cu nr. 38 și 39 din 12 ianuarie 1996 și nr. 248 și 249 din 3 martie 1996,

având în vedere hotărârea de decădere din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor a unor persoane din cadrul acestei societăți bancare,

ținând seama de prevederile Legii nr. 33/1991 privind activitatea bancară, ale Legii nr. 34/1991 privind Statutul Băncii Naționale a României și ale Normelor nr. 2/1996 privind procedura decăderii din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor ai societăților bancare, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 42 din 28 februarie 1996,

hotărăște:

1. Aplicarea, în temeiul art. 52 din Legea nr. 33/1991, de măsuri speciale de supraveghere a Societății Bancare „Dacia Felix” — S.A., pentru a păstra, remedia și restabili poziția financiară a acestei societăți bancare.

2. Măsurile speciale de supraveghere vor fi îndeplinite prin Comisia de supraveghere instituită în acest scop prin ordin al guvernatorului Băncii Naționale a României.

Atribuțiile și competențele Comisiei de supraveghere se stabilesc prin regulament aprobat de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României.

3. În perioada aplicării măsurilor speciale de supraveghere se interzice Societății Bancare „Dacia Felix” — S.A. să efectueze următoarele operațiuni:

- acordarea de credite în valută;
- angajarea de noi plăți în valută;
- tranzacții pe piața valutară în calitate de dealer;
- acordarea de împrumuturi de orice fel persoanelor fizice și juridice aflate în relații speciale cu societatea bancară;
- acordarea de împrumuturi mari;
- acordarea oricăror credite pe seama creditului lombard (overdraft);
- participarea cu capital la societăți nebankare și bancare;
- extinderea rețelei teritoriale.

4. Prezenta hotărâre va fi transmisă Consiliului de administrație al Societății Bancare „Dacia Felix”— S.A. împreună cu motivația adoptării ei, urmând să intre în vigoare de la data publicării ei în Monitorul Oficial al României.

5. Consiliul de administrație al Societății Bancare „Dacia Felix”— S.A. va convoca adunarea generală a acționarilor, cu îndeplinirea formalităților prevăzute de lege, la un termen cât mai apropiat posibil, dar nu mai târziu de 6 aprilie 1996.

Pe ordinea de zi a adunării generale a acționarilor se vor înscrie și următoarele:

a) Situația constatată de echipa de inspecție a Băncii Naționale a României la Societatea Bancară „Dacia Felix”— S.A. în cadrul acțiunii de supraveghere, desfășurată în lunile noiembrie—decembrie 1995;

b) Hotărârea Băncii Naționale a României privind decăderea unor persoane din calitatea de fondator, administrator, director și cenzor ai Societății Bancare „Dacia Felix”— S.A.;

c) Hotărârea Băncii Naționale a României privind introducerea măsurilor speciale de supraveghere a Societății Bancare „Dacia Felix”— S.A.;

d) Măsuri pentru alegerea Consiliului de administrație și a Comisiei de cenzori.

PREȘEDINTELE CONSILIULUI DE ADMINISTRAȚIE
AL BĂNCII NAȚIONALE A ROMÂNIEI,
MUGUR ISĂRESCU,
guvernator

București, 8 martie 1996.

Nr. 2.

RECTIFICARE

În Normele metodologice nr. 4/1996 adoptate de Consiliul de administrație al Băncii Naționale a României, publicate în Monitorul Oficial al României, Partea I, nr. 34 din 16 februarie 1996, se face următoarea rectificare:

— La pct. 3 din cap. II — Încadrarea caselor de schimb valutar în nivelul poziției valutare stabilit de Banca Națională a României, în loc de: „... prevăzut la art. 3 alin. 3 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996...” se va citi: „... prevăzut la art. 3 alin. 4 din Ordonanța Guvernului nr. 15/1996...”.

EDITOR: PARLAMENTUL ROMÂNIEI — CAMERA DEPUTAȚILOR

Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, str. Izvor nr. 2-4, Palatul Parlamentului, sectorul 5, București,
cont nr. 30.98.12.301 B.C.R. — S.M.B.

Adresa pentru publicitate : Serviciul relații cu publicul și agenții economici, București,
Str. Blanduziei nr. 1, sectorul 2, telefon 211.57.30.

Tiparul : Regia Autonomă „Monitorul Oficial”, telefon 668.55.58 și 614.17.39.